

מסורת הש"ס

וְכֵן וְקִדְמָה אֲרֻכָּה דוֹרוֹם יִשְׂרָאֵל.
לְעִירָה לֹא אָחַת יִשְׂרָאֵל עַד רִחְנָם
מִתְּנִי הִיא טַעַם מִמּוֹם. אֲחֵהּ הִנֵּה
תָּמוֹת וְכִי הִיא טַעַם דְּפִרְשֵׁי (א)
תָּמוֹת שֶׁמֶן בְּעִלֵּי דְמִיָּה לְדִלְשִׁי
אֲחֵהּ: וְנִאֲכָלִין לְיוֹם אֶחָד. כְּלוּמַר
לִכְךָ יֵשׁ עֲלֵיהֶן עֲדִין מוֹרֵת שְׁלָמִים
דְּנִאֲכָלִין לְיוֹם אֶחָד וְעַלְפִין זֶה אִירֹם
שְׁלָמֵי מִזֵּר דְּלִיָּן טַעֲמוֹן לָחֶם:
מִעוֹם טַעֲמוֹן. לֹא מִירֵם אֶחָד לְחֶשֶׁת

(ה) במשנה והשלמים
תקרב שלמים: (ו) גמ'
ואלא היכי דמי: (ז) רש"י
ד"ה התעלה וכו' דפרשין
לעיל כא: וע"ש: (ח) ד"ה
דמי שלמים יצילו שלמים:

סתנני' החטאת תמות.
ע' נדרים דף סג ע"א
ובמוס' שם ד"ה ולי
למרת: שם ועולה תקרב
עולה ע' יומא דף מא
ע"צ מדיה וזלי עולה:

רנשבורג

לה לא איכא דאמרי
חסדא רבי יהודה ו
במילתא דצריכא לה
לה לא דאי רבנן
(ג) אלא היכי דמי
דאקנייה לה וכיון דא

היו לה מעות סתומין.

[illegible]

מִשְׁלֵי הַיִּתָּה הַכְּהֵמָה חֲמָלָה וְתוֹרַתָּה
עֲדֵדֶךָ דְּכִיּוֹן דְּהוֹסֵפֶר לֹה עֲבֵלָה אֲחִין
כֹּחַ מִיּוֹרֹת כֻּלָּל וְהַכְּהֵמָה שֶׁסִּפְּרָהּ
דִּין חֻלִּין עֲלֵיהֶם דְּחֹמֶר בְּגִמְרָה מִי
אֲקִי לֵה מִדֵּי דְלִרְכִּינָה לֵה מִדֵּי דְלֵא
נִרְכָּא לֵה לֹא אֲחִיקָא לֵה וְנִמְנָא שְׁלֹא
הִיטָה קֹדֶשׁ כֻּלָּל: **וְאֵם** מִשְׁפָּחָה
הַבְּהֵמָה. וְנִמְנָרָא מִפְּרַשׁ מִחִין חֲמָלָה
לֵה שְׁלֹא יִהְיֶה לְעֵבֵלָה רֹסֶת דְּבו:
הַחֲמָלָה [חֲמָלָה]. אֲשֶׁר־דְּהוֹסֵפֶר
לֵה תִּמְכַּרְפֵּר לֵה טַעֲמָא דְחֲמָמִיתִין
כִּיּוֹן דְּעֵבִיל כִּפְרָה הוּא כְּחֻטָּא

הוא ולא קרינה כי הפך לה בעלה
אטו פליג נמי אומני' דהכא דמי
בהיא דעולה קרינה עולה אע"ג
דהיפך לה בעלה וי"ל דאפי' רבי
אמר עולה דמיא דעולה דעולה

במילתא דלא צריכא
זההיא קרא משמע ליה דעולה נמי

מאן חנא אמר רב
א ובי משעבר לה
ממילתא דלא צריכא
משעבר לה כלל
דמשעבר לה כגון
יני לה הוה דנפשה
רבא

[illegible]

וזולו לא קרין ביה קדשי [ה'] והיה ללעיל גבי בהמה מאי למיחיל לא
כיון דקרינן למנחם: דמי שלמים יביאו שלמים וסאכלין ליום אחד
יש סגרא תלחק בין בהמה ידידיה דמאי תלא ומרעה בעדר ואם
דמסמס: **אמר** רב חסדא רבנן היא. דלמפרס ואילו וממ"ח אם
עין (הפרס) לא לאמר דהא הוה בהמות ידידיה דמפרס בסמוך' כ'
לאקני לה: **דא** ס"ד רבי יהודה היא אמאי תלא ומרעה בעדר הא
ואפי' במדי' דלא לריכא לה נמי מושעבד לה: **עליה** ר' יהודה
חייבא קרבן עולה ויורד: לרין להביא קרבן עשיר עולה ולא חיל
להביא: קרבן בעצורה ודוקא פרישט שהיא חייבא כגון יולדת חובה
ודוקא אומן שנתייבשה משנשאת ואילו קרבן שנתייבשה קודם שנשאת:
דא והי איתא (בתורה) כהנים פרשת מנחות ופירוש דלשה שגריש
ויכל אחריות דאית לי עלך מן קדמת דנא הכל מחתלין אלמא (דמשום)
כ' משעבד לה כ' במילתא דצריכא (א"ה במדי' דצריכא). כגון
הכלב בעמה שלו תלא ומרעה בעדר דהוה חולץ ממזרין ולא חיל
בתנאי בחובה במילתא דצריכא א"ה כו'. דאי לרצנן לא משעבד
ואם לא הפר לה כגון דלאקני לה שגמן לה בהמה מבהמותי'!
(בשלה) כי אקני לה במילתא דלצריכא לא כגון אל הפר לה
במילתא

[illegible]

בא א מ״י פ״ט מהל' נזירות הלכה ט'
בב ב ג מ״י טס הלכה י'
בג ד ה מ״י טס ופ״ד מהל' מעילה הלכ׳:
בד ו מ״י פ״ט מהל' נזירות הלכה י'
בה ז מ״י פ״י מהלכות שנגזר הלכ' ו פמג עשן רח:

(א) דביון דלריסה כפרה

היה: (ב) והשגד נשם
(ג) דכל לפני זריקת דמים אין
מועילין בהן וכדמפרש ר' :
(ד) למירוחה הרי היא:
(ה) הוחיל: (ו) כצ"י כבוד טאן
צ"ל: איכא דלמרי מלאן טאן
דמטערין ליה למחוי וחס
היהה שלו חלא ותרעה בעד
אמר רב חסדא כ"י :

1. לֹא שָׁחַף קִדְשָׁם.

2. צ"ל בשאר שנתי נור.
3. צ"ל אפשר. 4. צ"ל לקיץ
המוצא. 5. צ"ל דעריכא לה
בגן אם לא הפך לה, במידי
ס' 6. צ"ל צריך להציא.

ד' דורות לישראל עובר

שירי דוד שלמה ואילן
עצירה עד תובעס כן
שלמה שכן ממנה
העצמות: טאטא גאנא דבר
משכנב לה. אמר דב
הלקן
לן וכן אמר להם
הקנה לה שלום וסביא
סביא. ויחזר לה
בכמהלח. דלא צריכה לא
אמרי לה דאין מדין
היה ויהי משכנב
לן כחבה היא
אמרי מפרשה שלה:
על אבא קרבן
אמרי אפי' שירא
עניה כיון שזוהי
הלבא קרבן חסותה
על שיר קרבן להביא
עליה קרבנות עשיר כן
לן קרבנות שהיא חיבת
כונן טמא ואשכנז
ויזלזל ומפרע' גזירות
לן דברים גזירות
לן משמע בירושלמי
היה ויהי ענין דאמרי

[illegible]